

Helseminister Anne-Grete Strøm-Erichsen
Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 80011 Dep
0030 Oslo

Vår ref:

Deres ref:

Dato: 06.10.11

Høring – forslag til forskriftsendringer og nye forskrifter som følge av Prop. 91 L (2010 – 2011) Lov om kommunale helse- omsorgstjenester.

Om Signo

Signo er en ideell stiftelse som gir et landsdekkende tilbud ved ni forskjellige virksomheter. Vi har et variert tilbud til 780 døve og rundt 180 døvblinde. Det er stor variasjon i tilbudene, og disse er like forskjellige som menneskene som benytter seg av dem. I dag består tilbudene av bo- og omsorgstilbud, rehabiliteringstilbud, tolketjenester, kultur- og fritidstilbud, undervisning i grunnskole, videregående skole og voksenopplæring, sosialpedagogisk botilbud til døve elever i videregående skole samt arbeidstilbud i egne bedrifter og bistand til døve i det ordinære arbeidsmarkedet. Signo har også utadrettet virksomhet som utredning, kurs, rådgivning og veiledning og deltar i internasjonale nettverk og bistandsarbeid.

Signos målgrupper er lavfrekvente og representerer sårbare grupper i helse- og omsorgssystemet, og vi er spesielt opptatt av at deres interesser ivaretas når systemendringer nå foreslås. Vi omtrent alene i Norge om å sikre disse tilbudene.

Signos viktigste avtalepartnere er kommuner, fylkeskommuner, Helse Sør-Øst, Utdanningsdirektoratet og Nav.

Saksfremstilling

Vi vil i dette høringssvaret begrense oss til å svare på kapittel 6 vedrørende fordeling av kostnader mellom kommunene når det gjelder forslag til forskriftsendringer og nye forskrifter som følge av Prop. 91 L (2010-2011) Lov om kommunale helse- omsorgstjenester.

Samhandlingsreformen legger opp til at kommunene skal få en sterkere rolle på helse- og omsorgsområdet. Betydelig ansvar skal overføres fra spesialisthelsetjenestenivå til kommunene. Signo er bekymret for kommunenes manglende forutsetninger for å være i stand til å utvikle faglige miljøer og virksomheter med kompetent fagpersonell overfor lavfrekvente grupper som tegnspråklige døve og døvblinde. Målgruppenes særskilte utfordringer i forhold til

Signo gir tilbud til døvblinde og døve ut fra en diakonal basis ●●●

kommunikasjon og et høykompetansemiljø må ivaretas. Det er svært viktig at de landsdekkende, spesialiserte kompetansemiljøene og tilbudene opprettholdes og utvikles. Det er samtidig viktig at døve og døvblinde med store omsorgsbehov må sikres en reell valgmulighet med hensyn til hvor de ønsker å bosette seg.

I høringsnotatets kapittel 6.1.1.2.2. skriver departementet; Utgangspunktet for opphold i andre boformer eller institusjoner hvor hensikten med oppholdet er å motta helse- og omsorgstjenester, vil normalt være at bostedskommunen har kjøpt plass og dermed direkte dekker alle utgiftene til mat, opphold etc. Dette er blant annet tilfellet for spesialiserte tjenester som det ikke er praktisk mulig at den enkelte kommune selv kan tilby. Eksempler på dette er botilbud for døve og døvblinde med behov for særlig tilrettelagte tjenester. Den enkelte kommune gjør da avtale med botilbudet/institusjonen eller kommunen som driver institusjonen, og dekker utgiftene direkte.

Vi registrerer at departementet har forståelse for, og ønsker å videreføre at (hjem)kommuner fortsatt skal kunne gjøre avtaler for å drifte spesialiserte tilbud. Dette må tydeliggjøres i forskriften for at rettighetene blir sikret.

Vi peker samtidig på at departementet overser at Signo ikke driver institusjoner og at det heller ikke er hjemmel til å drifte institusjoner med våre målgrupper. Høringsnotatet definerer i kapittel 7 hvilke tilbud som kan institusjonaliseres. Vi gir heldøgns bo- og omsorgstjenester ved at den enkelte tjenestemottakeren leier bolig hos oss, og vi inngår avtale med tjenestemottakerens hjemkommune om nivå på miljøterapeutiske tjenester. Vi gir på vegne av hjemkommunen utvidet hjemmetjeneste til tjenestemottakeren.

Oppsummering

Forslaget til ny forskrift om kommunens dekning av utgifter til helse- og omsorgstjenester har kun forholdt seg til unntak fra oppholdskommunens ansvar ved at opprinnelig hjemkommune kan bli pålagt refusjonsansvar etter institusjonsopphold. Det er nødvendig å få inn i forskriften en formulering om at opprinnelig hjemkommune har betalingsansvar for spesialiserte tjenester som gis til døve og døvblinde som hjemkommunen ikke kan levere.

Departementets intensjoner om at det fortsatt skal kunne gis spesialiserte tjenester utenfor egen kommune er ikke godt nok sikret slik forslaget til forskrift nå er utformet.

Vi deltar gjerne i et møte for å utdype dette.

Med vennlig hilsen
Stiftelsen Signo

Inger Helene Venås
generalsekretær

Rune Baardsen
prosjektdirektør